

Η Ρώμη Εδραιώνει το Όραμα - Αριθμός Τέσσερα

Αναβιώνοντας Παλαιές Διαμάχες: Η Μάχη για την Προφητική Ερμηνεία στον Αντβεντισμό

Jeff Pippenger
2024-08-08

Έχουμε προειδοποιηθεί εκ των προτέρων ότι «παλαιές διαμάχες» θα αναζωπυρωθούν κατά τις έσχατες ημέρες.

«Στην ιστορία και στην προφητεία ο Λόγος του Θεού παρουσιάζει τη μακρόχρονη σύγκρουση μεταξύ της αλήθειας και της πλάνης. Η σύγκρουση αυτή εξακολουθεί ακόμη να βρίσκεται σε εξέλιξη. Εκείνα τα οποία έχουν υπάρξει, θα επαναληφθούν. Παλιές διαμάχες θα αναβιώσουν, και νέες θεωρίες θα αναφύονται διαρκώς.» Selected Messages, βιβλίο 2, 109.

Αναπόφευκτα, εκείνες οι παλαιές διαμάχες αποτελούσαν σατανική απόπειρα υπονομεύσεως του ρόλου της Σύγχρονης Ρώμης, διότι είναι η παπική Ρώμη των εσχάτων ημερών εκείνη που εδραιώνει την όραση. Υπάρχουν αρκετά παραδείγματα αυτού του γεγονότος στην ιστορία του Αντβεντισμού. Το πρώτο ήταν η διαμάχη μεταξύ των Προτεσταντών και των Μιλλεριτών, όπως παριστάνεται στο πρωτοποριακό διάγραμμα του 1843. Η μόνη αναφορά στο ιερό πρωτοποριακό διάγραμμα του 1843, το οποίο «κατευθύνθηκε από τον Κύριο και δεν πρέπει να αλλοιωθεί», που δεν ήταν άμεση αναφορά σε κάποια προφητική αλήθεια του λόγου του Θεού, ήταν η απεικόνιση της διαμάχης των Μιλλεριτών με τους Προτεστάντες εκείνης της περιόδου. Οι Προτεστάντες ταύτιζαν τους «ληστές του λαού σου» του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, εδάφιο δεκατέσσερα, με τον Αντίοχο Επιφανή, ενώ οι Μιλλερίτες γνώριζαν ότι ήταν η Ρώμη.

«164 Θάνατος του Αντίοχου Έπιφανούς, ο οποίος, βεβαίως, δὲν ἐγένεθη ἐναντίον τοῦ Ἄρχοντος τῶν ἀρχόντων, καθὼς εἶχε ἀποθάνει 164 ἔτη πρὶν γεννηθῆ ὁ Ἄρχων τῶν ἀρχόντων.» Διάγραμμα τῶν Πρωτοπόρων τοῦ 1843.

Κατόπιν προέκυψε η διαμάχη μεταξύ του James White και του Uriah Smith σχετικά με τη σωστή ταυτοποίηση του «βασιλέως του βορρά» στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ. Ο James είχε δίκιο όταν ταύτιζε τον «βασιλέα του βορρά» στα τελευταία εδάφια του Δανιήλ 11 με την παπική Ρώμη, ή, όπως την αποκαλώ εγώ, τη σύγχρονη Ρώμη. Ο Smith υποστήριζε ότι ο «βασιλεύς του βορρά» του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, εδάφιο 36, ήταν η αθεϊστική Γαλλία.

«ΣΤΙΧΟΣ 36. Και ο βασιλεύς θέλει πράξει κατά το θέλημα αυτού· και θέλει υψώσει εαυτόν και μεγαλύνει εαυτόν υπεράνω παντός θεού, και θέλει λαλήσει θαυμαστά πράγματα εναντίον του Θεού των θεών, και θέλει ευδοωθή έως ότου συντελεσθή η αγανάκτησις· διότι εκείνο το οποίον είναι ωρισμένον θέλει εκτελεσθή.

«Ο βασιλιάς που εισάγεται εδώ δεν μπορεί να δηλώνει την ίδια δύναμη που μνημονεύθηκε τελευταία· δηλαδή, την παπική εξουσία· διότι οι επιμέρους προσδιορισμοί δεν ευσταθούν, εάν

εφαρμοστούν σε εκείνη τη δύναμη.» Uriah Smith, Daniel and Revelation, 292.

Ο Σμιθ εισήγαγε τη δική του «ιδιωτική ερμηνεία» όταν δήλωσε: «Ο βασιλεύς που εισάγεται εδώ δεν μπορεί να δηλώνει την ίδια δύναμη που μνημονεύθηκε τελευταία· δηλαδή, την παπική δύναμη· διότι οι λεπτομέρειες δεν θα ευσταθούν αν εφαρμοσθούν σε εκείνη τη δύναμη.» Ο λόγος του Θεού ουδέποτε αποτυγχάνει, και είναι γραμματικώς εσφαλμένο να χρησιμοποιείται μια ανθρώπινη θέση για να αναιρείται η σαφής γραμματική δομή του χωρίου. Το εδάφιο λέγει «και ο βασιλεύς», πράγμα που απαιτεί ότι ο βασιλεύς που προσδιορίζεται είναι ο ίδιος βασιλεύς που παριστάνεται στο προηγούμενο χωρίο. Δεν υπάρχει καμία απόδειξη περί νέου βασιλέως, και ο Σμιθ βεβαιώνει ότι η «ίδια δύναμη που μνημονεύθηκε τελευταία» ήταν η «παπική δύναμη». Αναγνωρίζει στο βιβλίο του ότι από το εδάφιο τριάντα ένα έως το εδάφιο τριάντα πέντε πρόκειται για την παπική δύναμη, και, χωρίς καμία γραμματική απόδειξη που να προσδιορίζει νέο βασιλέα στο εδάφιο τριάντα έξι, απλώς ισχυρίζεται ότι τα εδάφια που ακολουθούν το εδάφιο τριάντα πέντε δεν αντιπροσωπεύουν τα προφητικά χαρακτηριστικά της παπικής δύναμης. Επομένως, παρεμβάλλει τη γνώμη του περί της Γαλλίας.

Όταν ο Σμιθ εξετάζει το τεσσαρακοστό εδάφιο, η εσφαλμένη προφητική βάση που έχει ανεγείρει με την ιδιωτική του ερμηνεία τον αναγκάζει να προσδιορίσει έναν πόλεμο τριών μερών, ο οποίος, σύμφωνα με τις εικασίες του, ταυτοποιεί τον βασιλιά του νότου ως την Αίγυπτο, η οποία στο εδάφιο «ωθεί» εναντίον της Γαλλίας, και την Τουρκία την ταυτοποιεί ως τον βασιλιά του βορρά, ο οποίος επίσης έρχεται εναντίον της Γαλλίας. Αυτή η πρόσθετη ανθρώπινη ερμηνεία οικοδομεί ένα προφητικό υπόδειγμα που οδηγεί τον Σμιθ να προσδιορίζει έναν κυριολεκτικό Αρμαγεδδώνα, όπου η Τουρκία πορεύεται προς την Ιερουσαλήμ, σηματοδοτώντας το κλείσιμο της ανθρώπινης δοκιμασίας καθώς ο Μιχαήλ εγείρεται. Πολλά βιβλία στην ιστορία του Αντβεντισμού έχουν γραφεί, προσδιορίζοντας ορθώς την πλάνη μιας τέτοιας εφαρμογής.

Δεν είναι σκοπός αυτού του άρθρου να εξετάσει τους καρπούς της ιδιωτικής ερμηνείας του Uriah Smith, αλλά απλώς να επισημάνει τη διαμάχη που επακολούθησε όταν άρχισε να προωθεί την ιδιωτική του ερμηνεία· διότι, καθώς ο James White αντιτάχθηκε στην εσφαλμένη άποψή του, αυτή κατέστη μία ακόμη γραμμή διαμάχης μέσα στον Αντβεντισμό, όπου η ορθή ταυτοποίηση της Ρώμης προσβλήθηκε από μια ψευδή εφαρμογή.

Υπήρξε επίσης και η παρατεταμένη διαμάχη σχετικά με «το διαπαντός» στο βιβλίο του Δανιήλ, όταν ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός υιοθέτησε την αποστατική προτεσταντική άποψη, η οποία ταυτίζει «το διαπαντός» στο βιβλίο του Δανιήλ με τη διακονία του Χριστού στο αγιαστήριο, σε αντίθεση προς την καθιερωμένη θεμελιώδη αλήθεια ότι «το διαπαντός» ήταν σύμβολο της ειδωλολατρικής Ρώμης.

«Κατόπιν είδα, σε σχέση με το “καθημερινόν” (Δανιήλ 8:12), ότι η λέξη “θυσία” προστέθηκε από την ανθρώπινη σοφία και δεν ανήκει στο κείμενο, και ότι ο Κύριος έδωσε τη σωστή κατανόησή του σε εκείνους που ανήγγειλαν την κραυγή της ώρας της κρίσεως. Όταν υπήρχε ενότητα, πριν από το 1844, σχεδόν όλοι ήσαν ενωμένοι ως προς τη σωστή κατανόηση του “καθημερινού”; αλλά μέσα στη σύγχυση μετά το 1844, υιοθετήθηκαν άλλες απόψεις, και ακολούθησαν σκότος και σύγχυση. Ο χρόνος δεν υπήρξε δοκιμασία από το 1844, και δεν θα είναι ποτέ πλέον δοκιμασία.» Early Writings, 74.

Κατά τον καιρό του τέλους, το 1989, όταν αποσφραγίσθηκαν τα τελευταία έξι εδάφια του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, ο βασιλεύς του βορρά αναγνωρίστηκε τότε ότι είναι η παπική Ρώμη, ακριβώς όπως είχε προηγουμένως προσδιορίσει ο James White στην αντιπαράθεσή του με τον Uriah Smith. Ο White είχε εφαρμόσει τη μεθοδολογία του «γραμμή επί γραμμής» καθώς αντιμετώπιζε την πλάνη του Smith. Ο White υποστήριξε ότι, εφόσον η τελευταία δύναμη που παριστάνεται στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, και η τελευταία δύναμη που παριστάνεται στο έβδομο κεφάλαιο του Δανιήλ, και η τελευταία δύναμη που παριστάνεται στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ ήταν όλες η Ρώμη, τότε, επί τριών γραμμών μαρτύρων, η δύναμη που φθάνει στο τέλος της στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ είναι η Ρώμη, και όχι ο ισχυρισμός του Smith ότι είναι η Τουρκία.

Το προφητικό κίνημα του τρίτου αγγέλου, το οποίο άρχισε το 1989, ήλθε αντιμετώπιζοντας λίγο μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 με μια διαμάχη σχετικά με το πρώτο κεφάλαιο του Ιωήλ. Μέσα στα πρώτα πέντε εδάφια, δύο μάρτυρες, πρώτα των γενεών και έπειτα των εντόμων, προσδιορίζουν μια προοδευτική καταστροφή που επιβλήθηκε στον Αντβεντισμό από τη Ρώμη. Οι «μεθύοντες» στην προφητεία, σύμφωνα με τον Ησαΐα, είναι οι «χλευασταί οι εξουσιάζοντες επί Ιερουσαλήμ». Αυτοί αφυπνίζονται κατά την τέταρτη και τελική γενεά. Η προοδευτική καταστροφή είναι πνευματική καταστροφή, διότι απευθύνεται στην Ιερουσαλήμ των εσχάτων ημερών, και από την αποστασία του 1863 και έπειτα οι Λαοδικείς Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας συμμετείχαν προοδευτικώς στα δόγματα της Ρώμης.

Λόγος Κυρίου, ο οποίος ήλθε προς τον Ιωήλ, υιόν του Φαθουήλ. Ακούσατε τούτο, γέροντες, και δώσατε ακρόασιν, πάντες οι κάτοικοι της γης. Έγινε τοιούτο στις ημέρες σας, ή ακόμη στις ημέρες των πατέρων σας; Διηγηθήκατε το στα τέκνα σας, και ας διηγηθούν τα τέκνα σας στα δικά τους τέκνα, και τα δικά τους τέκνα σε άλλη γενεά. Ό,τι άφησε η κάμψη, το έφαγε η ακρίδα· και ό,τι άφησε η ακρίδα, το έφαγε ο βρούχος· και ό,τι άφησε ο βρούχος, το έφαγε η ερυσίβη. Ξυπνήσατε, μέθυσοι, και κλάψατε· και ολολύξατε, πάντες οι πότες οίνου, εξαιτίας του νέου οίνου, διότι αφαιρέθηκε από το στόμα σας. Ιωήλ 1:1–5.

Αφού κατέρρευσαν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης, έγινε κατανοητό ότι τότε άρχισε να «ραντίζει» η όψιμη βροχή και ότι η διαμάχη του δευτέρου κεφαλαίου του Αββακούμ, η οποία εκπληρώθηκε στη Μιλλεριτική ιστορία, είχε εκ νέου τεθεί σε εξέλιξη. Η διαμάχη αφορούσε την ορθή προφητική μεθοδολογία.

Θέλω σταθεί επί της σκοπιάς μου, και θέλω σταθεί επί του πύργου, και θέλω αγρυπνεί διά να ίδω τι θέλει λαλήσει προς εμέ, και τι θέλω αποκριθή όταν ελεγχθώ. Και απεκρίθη προς εμέ ο Κύριος, και είπε, Γράψον την όρασιν, και κάμε αυτήν σαφή επί πινακίδων, διά να αναγινώσκη τις ευκόλως. Διότι η όρασις είναι έτι διά προσδιορισμένον καιρόν, και θέλει λαλήσει εν τω τέλει, και δεν θέλει ψευσθή· αν και βραδύνη, πρόσμενον αυτήν· διότι βεβαίως θέλει ελθεί, δεν θέλει βραδύνει. Ιδού, η ψυχή αυτού επήρθη, δεν είναι ευθεία εν αυτό· ο δε δίκαιος θέλει ζήσει διά της πίστεως αυτού. Έτι δε, επειδή παραβαίνει διά του οίνου, είναι άνθρωπος υπερήφανος, και δεν ησυχάζει εις την κατοικίαν αυτού· όστις πλατύνει την επιθυμίαν αυτού ως ο άδης, και είναι ως ο θάνατος, και δεν χορταίνει, αλλά συνάγει προς εαυτόν πάντα τα έθνη, και συσσωρεύει προς εαυτόν πάντας τους λαούς. Αββακούμ 2:1–5.

Η δοκιμασία του Αββακούμ δύο προεικόνιζε τη δοκιμασία του κινήματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, η οποία άρχισε όταν ο ισχυρός άγγελος της Αποκάλυψης, κεφάλαιο δεκαοκτώ, κατέβηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Τότε άρχισε μία διαμάχη μεταξύ εκείνων που στέκονταν επί των θεμελίων του Αντβεντισμού, όπως παριστάνονται στο πρωτοποριακό διάγραμμα του 1843, και εκείνων που στον Αββακούμ παραβαίνουν «διὰ τοῦ οἴνου» και οι οποίοι ἦσαν οι «μεθύοντες» του Ιωήλ, οι οποίοι τότε «ἐξύπνησαν», μόνο και μόνο για να αποκοπεί ο «νέος οἶνος» από το «στόμα» τους.

Η εβραϊκή λέξη «keroved» στο πρώτο εδάφιο σημαίνει «διαπληκτίσθηκε με». Ο ισχυρισμός που δόθηκε στους Μιλλεριτικούς σκοπούς απεικονίσθηκε επάνω στο πρωτοπόρο διάγραμμα του 1843, το οποίο παρήχθη τον Μάιο του 1842 σε εκπλήρωση αυτών των εδαφίων. Μία τάξη, η οποία ζούσε δια της πίστεώς της, βρισκόταν σε αντιπαράθεση σχετικά με το παρόν προφητικό μήνυμα της αληθείας για εκείνη την περίοδο, με μία άλλη τάξη η οποία παρέβαινε εξαιτίας του οίνου. Αυτοί είναι οι μεθύοντες του Ιωήλ, οι οποίοι εγείρονται για να διαπιστώσουν ότι ο οίνος, σύμβολο διδασκαλίας, έχει αποκοπεί από το στόμα τους. Αυτοί είναι οι μεθύοντες του Εφραΐμ του Ησαΐα, οι οποίοι κυβερνούν την Ιερουσαλήμ και είναι ανίκανοι να κατανοήσουν το βιβλίο που είναι σφραγισμένο.

Οὐαί εἰς τὸν στέφανον τῆς ὑπερηφανίας, εἰς τοὺς μεθύοντας τοῦ Ἐφραΐμ, ὧν τὸ ἔνδοξον κάλλος εἶναι ἄνθος μαραινόμενον, οἵτινες εἶναι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν παχέων κοιλάδων τῶν νενικημένων ὑπὸ τοῦ οἴνου! Ἴδού, ὁ Κύριος ἔχει ἓνα ἰσχυρὸν καὶ δυνατὸν, ὅστις, ὡς θύελλα χαλάζης καὶ καταγιγῆς ἀφανισμοῦ, ὡς κατακλυσμὸς ὑδάτων κραταιῶν ὑπερχειλιζόντων, θέλει καταρρίψει εἰς τὴν γῆν διὰ χειρός. Ὁ στέφανος τῆς ὑπερηφανίας, οἱ μεθύοντες τοῦ Ἐφραΐμ, θέλει καταπατηθῆ ὑπὸ πόδας.... Σταθῆτε καὶ θαυμάσατε· ἀναβοήσατε καὶ κράξατε· εἶναι μεθυσμένοι, ἀλλ' οὐχὶ ἀπὸ οἴνου· παραπατοῦσιν, ἀλλ' οὐχὶ ἀπὸ σίκερα.... Διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἄνδρες χλευασταί, οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Διότι ὁ Κύριος ἐξέχεεν ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα βαθέος ὕπνου καὶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας· τοὺς προφήτας καὶ τοὺς ἄρχοντάς σας, τοὺς βλέποντας, ἐκάλυψε. Καὶ πᾶσα ἡ ὄρασις ἐγένετο εἰς ὑμᾶς ὡς οἱ λόγοι βιβλίου ἐσφραγισμένου, τὸ ὅποιον παραδίδουσιν εἰς ἓνα πεπαιδευμένον, λέγοντες· Ἀνάγνωθι τοῦτο, δέομαί σου· καὶ ἐκεῖνος λέγει· Δὲν δύναμαι, διότι εἶναι ἐσφραγισμένον. Καὶ τὸ βιβλίον παραδίδεται εἰς ἓνα ἀπαιδέυτον, λέγοντες· Ἀνάγνωθι τοῦτο, δέομαί σου· καὶ ἐκεῖνος λέγει· Δὲν εἶμαι πεπαιδευμένος. Ησαΐας 28:1–3, 14· 29:9–12.

Η αντιπαράθεση του Αββακούμ ανάμεσα στους μέθυσους του Εφραΐμ και σε εκείνους που περιπατούν διὰ πίστεως στον προφητικό Λόγο του Θεού προσδιορίζεται συγκεκριμένα ως η διαμάχη περί ορθῆς ἐναντι εσφαλμένης μεθοδολογίας μέσα στη μαρτυρία του Ησαΐα, διότι ο Ησαΐας δηλώνει ότι είναι η μεθοδολογία του «γραμμὴν ἐπὶ γραμμὴν» που κάνει τους μέθυσους να προσκόπτουν και να εισέρχονται σε διαθήκη θανάτου.

Αλλά και αυτοί παρεπλανήθησαν εξαιτίας του οίνου, και εξαιτίας του σίκερα εξέκλιναν από την οδό· ο ιερεὺς και ο προφήτης παρεπλανήθησαν εξαιτίας του σίκερα, κατεπόθησαν από τον οίνο, εξέκλιναν εξαιτίας του σίκερα· πλανώνται στην ὄραση, σκοντάφτουν στην κρίση. Διότι ὅλες οι τράπεζες είναι γεμάτες από εμετό και ακαθαρσία, ὥστε δεν υπάρχει καθαρὸς τόπος. Ποιον θα διδάξει γνώση; και ποιον θα κάμει να εννοήσει διδασκαλία; αυτούς που απογαλακτίστηκαν από το γάλα, αυτούς που αποσπάστηκαν από τους μαστούς. Διότι

προσταγή πρέπει να είναι επί προσταγής, προσταγή επί προσταγής· γραμμή επί γραμμής, γραμμή επί γραμμής· εδώ ολίγον, και εκεί ολίγον· διότι με τραυλίζοντα χείλη και με άλλη γλώσσα θα μιλήσει προς αυτόν τον λαό. Προς τον οποίο είπε, Αυτή είναι η ανάπαυση, με την οποία μπορείτε να αναπαύσετε τον κουρασμένο· και αυτή είναι η αναζωογόνηση· όμως δεν θέλησαν να ακούσουν. Αλλά ο λόγος του Κυρίου έγινε προς αυτούς προσταγή επί προσταγής, προσταγή επί προσταγής· γραμμή επί γραμμής, γραμμή επί γραμμής· εδώ ολίγον, και εκεί ολίγον· ώστε να πορευθούν, και να πέσουν προς τα πίσω, και να συντριβούν, και να παγιδευθούν, και να συλληφθούν. Διά τούτο ακούστε τον λόγο του Κυρίου, σεις οι χλευαστές άνδρες, που άρχετε αυτού του λαού ο οποίος είναι στην Ιερουσαλήμ. Επειδή είπατε, Κάναμε διαθήκη με τον θάνατο, και με τον άδη είμαστε σε συμφωνία· όταν περάσει η κατακλύζουσα μάστιγα, δεν θα έλθει επάνω μας· διότι κάναμε το ψεύδος καταφύγιό μας, και κάτω από το ψεύδος κρυφτήκαμε. Ησαΐας 28:7–15.

Κατόπιν, ο Ησαΐας προσδιορίζει τι έθεσε ο Θεός μέσα στη διαμάχη του Αββακούμ που θα επέφερε κρίση επάνω στους μεθύοντες· και αυτό ήταν ο θεμέλιος λίθος, οι «επτά καιροί» του Λευιτικού είκοσι έξι, που ήταν η πρώτη χρονική προφητεία την οποία ο Γαβριήλ και οι άγγελοι οδήγησαν τον Ουίλλιαμ Μίλλερ να κατανοήσει.

Διά τούτο οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἴδου, ἐγὼ θέτω ἐν Σιών λίθον διὰ θεμέλιον, λίθον δεδοκιμασμένον, ἀκρογωνιαῖον λίθον πολύτιμον, θεμέλιον ἀσφαλές· ὁ πιστεῶν δὲν θέλει σπεύσει. Καὶ θὰ θέσω τὴν κρίσιν εἰς κανόνα, καὶ τὴν δικαιοσύνην εἰς στάθμην· καὶ τὸ χάλιαζον θὰ σαρώσῃ τὸ καταφύγιον τοῦ ψεύδους, καὶ τὰ ὕδατα θὰ κατακλύσουσιν τὸ κρησφύγετον. Καὶ ἡ διαθήκη σας μετὸν θάνατον θὰ ἀκυρωθῇ, καὶ ἡ συμφωνία σας μετὸν ἄδην δὲν θὰ σταθῇ· ὅταν ἡ κατακλύζουσα μάστιξ διέλθῃ, τότε θὰ καταπατηθῆτε ὑπ' αὐτῆς. Ἡσαΐας 28:16–18.

Λίγο αφοῦ ο Κύριος οδήγησε τον λαό Του πίσω στις αρχαίες οδούς, αρχίζοντας από την 11η Σεπτεμβρίου 2001, υπήρξε μια ομάδα που συμμετείχε στο κίνημα, η οποία κατέληξε ότι τα τέσσερα έντομα του Ιωήλ αντιπροσώπευαν το Ισλάμ του τρίτου Ουαί. Όταν η μεθοδολογία του «γραμμή επί γραμμής» είχε αποκαλυφθεί στον λαό του Θεού κατά την τελική εκείνη γενεά, αναγνωρίστηκε ένας καίριος προφητικός κανόνας. Ο κανόνας αυτός είναι η τριπλή εφαρμογή της προφητείας, και η ομάδα που κατέληξε ότι οι τέσσερις γενεές του Ιωήλ αντιπροσώπευαν το Ισλάμ του τρίτου Ουαί, εφάρμοσε εσφαλμένα τον κανόνα της τριπλής εφαρμογής της προφητείας, προκειμένου να στηρίξει την εσφαλμένη της εφαρμογή.

Κατόπιν, κατά την περίοδο του 2014, επιτράπη στον Σατανά να εισέλθει σε αυτό το κίνημα με την ομοφυλοφιλική «woke» ατζέντα, προερχόμενη από τη Μεγάλη Βρετανία και την Αυστραλία, η οποία θεμελίωσε την επίθεσή της επάνω σε μια ψευδή ερμηνεία της ιστορίας που παριστάνεται στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφια ένα έως δεκαπέντε. Οι φιλο-ομοφυλοφιλικοί ηγέτες που διείδυσαν και επιτέθηκαν σε αυτό το κίνημα, τελικώς ισχυρίστηκαν ότι ο Αντβεντισμός έπρεπε να απολογηθεί προς τον πάπα της Ρώμης, επειδή δήθεν είχε διατυπώσει ψευδείς κατηγορίες εναντίον του αντιχρίστου, του πάπα της Ρώμης. Ο σκοπός αυτής της επιθέσεως ήταν να θανατώσει το κίνημα, και πρωτίστως να προκαλέσει σύγχυση ακριβώς ως προς το ίδιο το χωρίο (Δανιήλ 11:1–15) όπου ταυτοποιούνται «οι ληστὰί του λαού σου».

Όλες αυτές οι αντιπαράθεσεις υπήρξαν μια απόπειρα του Σατανά να συγχύσει το σύμβολο της παπικής Ρώμης. Δεν υπάρχει τίποτε νέο υπό τον ήλιο, σύμφωνα με τον σοφότερο άνθρωπο που έζησε ποτέ. Σήμερα η αντιπαράθεση βασίζεται και πάλι στην ταυτοποίηση της Ρώμης, η οποία συμβολίζεται ως «οι ληστές του λαού σου». Η νέα και ιδιωτική ερμηνεία ισχυρίζεται ότι «οι ληστές του λαού σου» είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, και πράττοντας έτσι προφανώς αγνοούν ότι πρόκειται για την ίδια ακριβώς αντιπαράθεση με την πρώτη κιόλας αντιπαράθεση μεταξύ των Μιλλεριτών και των Προτεστάντων, καθώς και το παλιό ρητό που αποδίδεται στον συγγραφέα του δέκατου έκτου αιώνα Τζον Χέιγουντ, το οποίο λέγει: «Δεν υπάρχει κανείς τόσο τυφλός όσο εκείνοι που δεν θέλουν να δουν». Μια άλλη παραλλαγή της φράσεώς του είναι: «Κανείς δεν είναι τόσο κωφός όσο εκείνοι που δεν θέλουν να ακούσουν». Κατά πάσα πιθανότητα, οι περισσότεροι δεν γνωρίζουν ότι η φράση αυτή αποδίδεται στον Χέιγουντ, ούτε κατανοούν ότι η διατύπωσή του προήλθε από βιβλικά χωρία, όπως εκείνα που απαντώνται στον Ιερεμία, στον Ησαΐα και παρατίθενται από τον Ιησού στην Καινή Διαθήκη.

Ακούσατε τώρα τούτο, λαέ μωρέ και ασύνετε, που έχετε οφθαλμούς και δεν βλέπετε, που έχετε ότα και δεν ακούετε. Ιερεμίας 5:21.

Είναι οι «ασεβείς» του Δανιήλ και οι «μωρές παρθένοι» του Ματθαίου εκείνοι που δεν κατανοούν την «αύξηση της γνώσεως». Η αύξηση της γνώσεως το 1989 ήταν πρωτίστως η αναγνώριση ότι οι τελευταίοι έξι στίχοι του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ προσδιορίζουν την τελική άνοδο και πτώση της παπικής εξουσίας, ή, όπως την ονόμασα, της Σύγχρονης Ρώμης. Οι στίχοι προσδιορίζουν τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά μόνο σε σχέση με την παπική εξουσία. Οι «ασεβείς» και οι «μωρές» αντιπαράβλλονται προς τους «σοφούς», και οι σοφοί των εσχάτων ημερών έχουν πράγματι κατανόηση της αύξησης της γνώσεως το 1989. Οι μωρές είναι εκείνες που έχουν οφθαλμούς, αλλά δεν βλέπουν, και ότα, αλλά δεν ακούν.

Και ήκουσα τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, λέγουσαν, Τίνα θέλω ἀποστείλει, καὶ τίς θέλει ὑπάγει δι' ἡμᾶς; Τότε εἶπα, Ἴδου ἐγώ, ἀποστείλόν με. Καὶ εἶπε, Ὑπαγε, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, Ἀκοῆ θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει· καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ, καὶ δὲν θέλετε καταλάβει. Πάχυνον τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τοῦτου, καὶ βάρυνον τὰ ὄτα αὐτῶν, καὶ σφράγισον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· μήποτε ἴδωσι με τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀκούσωσι με τὰ ὄτα αὐτῶν, καὶ νοήσωσι με τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰαθῶσιν. Ἡσαΐας 6:8–10.

Ο λαός προς τον οποίο απευθύνεται το έκτο κεφάλαιο του Ησαΐα είναι εκείνοι που ομολογούν ότι βρίσκονται στο μήνυμα της «παρούσας αλήθειας» το οποίο έφθασε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, διότι το έκτο κεφάλαιο του Ησαΐα προσδιορίζει το χωρίο ως εκτυλισσόμενο όταν «η γη είναι πλήρης της δόξης του Κυρίου». Η γη φωτίστηκε με τη δόξα του Θεού όταν ο άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ κατέβηκε, όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης κατεδαφίστηκαν με ένα άγγιγμα από τον Θεό.

Κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ὀζίας, εἶδον ἔτι τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου, ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἐπλήρου τὸν ναόν. Ἄνωθεν αὐτοῦ ἴσαντο σεραφίμ· ἐν ἑκάστον εἶχεν ἑξ πτέρυγας· μετὰ τῶν δύο ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ μετὰ τῶν δύο ἐκάλυπτε τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ μετὰ τῶν δύο ἐπέτατο. Καὶ ἔκραζεν τὸ ἐν πρὸς τὸ ἕτερον, καὶ ἔλεγεν· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ· πᾶσα ἡ γῆ εἶναι πλήρης

της δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθησαν οἱ στῦλοι τῶν θυρῶν ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κράζοντος, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. Ἡσαΐας 6:1-4.

Ἡ ἀδελφὴ Οὐαίτ συνδέει τὴ διακήρυξη τοῦ ἀγγέλου μετὰ τὸ γεγονός που σηματοδοτεῖ τὸν χρόνο κατὰ τὸν ὁποῖο ὁ ἄγγελος τοῦ δεκάτου οὐδοῦ κεφαλαίου τῆς Ἀποκαλύψεως γεμίζει τὴ γῆ μετὰ τὴ δόξα του.

«Ὅταν ὁ Θεὸς ἐπρόκειτο νὰ ἀποστείλῃ τὸν Ἡσαΐα μετὰ μῆνυμα πρὸς τὸν λαὸ Του, ἐπέτρεψε πρῶτα στὸν προφήτη νὰ ἀντικρίσει ἐν ὁράματι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μέσα στὸ ἁγιαστήριο. Αἰφνης ἡ πύλη καὶ τὸ ἐσωτερικὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐφάνησαν νὰ ἀνυψώνονται ἢ νὰ ἀποσύρονται, καὶ τοῦ ἐπετράπη νὰ ἀτενίσῃ στὸ ἐσωτερικὸ, πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὅπου οὔτε τὰ πόδια τοῦ προφήτη δὲν μποροῦσαν νὰ εἰσέλθουν. Ἐνεφανίσθη ἐνώπιόν του ὁ ὅραμα τοῦ Ἰεχωβά καθήμενου ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, ἐνῶ τὸ κράσπεδο τῆς δόξας Του ἐγέμιζε τὸν ναό. Γύρω ἀπὸ τὸν θρόνο ἦσαν σεραφεῖμ, ὡς φύλακες περὶ τὸν μέγαν Βασιλέα, καὶ ἀντανακλούσαν τὴ δόξα που τὰ περιέβαλλε. Καθὼς οἱ ὕμνοι τῆς αἰνέσεώς τους ἀντηχοῦσαν μετὰ βαιθεῖς τόνους λατρείας, οἱ στῦλοι τῆς πύλης ἐσειέοντο, ὡς νὰ εἶχαν συγκλονισθῆ ἀπὸ σεισμό. Μετὰ χεῖλη ἀμόλυντα ἀπὸ ἀμαρτία, οἱ ἄγγελοι αὐτοὶ ἐξέχεαν τοὺς αἶνους τοῦ Θεοῦ. «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶναι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων», ἀνέκραζαν· «πάσα ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῆς δόξης Αὐτοῦ». [Βλ. Ἡσαΐας 6:1-8.]»

«Τὰ σεραφεῖμ γύρω ἀπὸ τὸν θρόνο εἶναι τόσο πλήρως διαποτισμένα ἀπὸ εὐλαβικὸ δέος, καθὼς ἀντικρίζουν τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ, ὥστε οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή δὲν στρέφουν τὸ βλέμμα ἐπάνω στὸν εαυτὸ τους με θαυμασμό. Ὁ αἶνος τους ἀνήκει στὸν Κύριο τῶν δυνάμεων. Καθὼς ἀτενίζουν τὸ μέλλον, ὅταν ολόκληρη ἡ γῆ θὰ πληρωθῆ ἀπὸ τὴ δόξα Του, ὁ θριαμβευτικὸς ὕμνος ἀντιλαλεῖ ἀπὸ τὸ ἓνα πρὸς τὸ ἄλλο με μελωδικὴ ψαλμωδία: “Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, εἶναι ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.”» Gospel Workers, 21.

Ὁ Ἡσαΐας, ἐκπροσωπώντας τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν καιρὸ τῆς σφραγίσεως που ἀρχίσῃ στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ἔλαβε ἓνα μῆνυμα γιὰ νὰ τὸ μεταφέρει σὲ ἓναν λαὸ που εἶχε μάτια, ἀλλὰ δὲν ἐπέλεγε νὰ δεῖ, καὶ αὐτιά, ἀλλὰ δὲν ἐπέλεγε νὰ ἀκούσει. Ὁ Ἰησοῦς, ὡς Ἄλφα καὶ Ωμέγα, ἀπεικονίζει τὸ τέλος τοῦ καιροῦ τῆς σφραγίσεως τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων σὲ συνάρτηση μετὰ τὴν ἀρχή. Στὸ τέλος θὰ ὑπάρξει καὶ πάλι ἓνας ἀγγελιοφόρος, ἐκπροσωπούμενος ἀπὸ τὸν Ἡσαΐα, ὁ ὁποῖος θὰ μεταφέρει ἓνα μῆνυμα σὲ ἓναν λαὸ που ἐπιλέγει νὰ μὴ βλέπει καὶ νὰ μὴ ἀκούει. Τὸ μῆνυμα ἐκεῖνο θὰ ἐπιφέρει τὴν τελικὴ ἐκκαθάριση τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Τὸ μῆνυμα εἶναι οἱ λόγοι τῆς Ἀληθείας, που μεταφέρονται ἀπὸ τὴν προφητικὴ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνη ἡ προφητικὴ μαρτυρία εἶναι ἡ «ὄραση» που ἐδραιώνεται ἀπὸ τὴ δύναμη ἡ ὁποία συμβολίζεται ὡς «οἱ λησταὶ τοῦ λαοῦ σου».

Στὸ ἐπόμενο ἀρθρο θὰ λάβουμε καθεμίᾳ ἀπὸ αὐτὲς τὲς διαμάχες καὶ θὰ τὲς τοποθετήσουμε τὴ μιὰ ἐπάνω στὴν ἄλλη κατὰ τρόπο «γραμμὴ ἐπὶ γραμμῆ». Τὴ γραμμὴ τῶν Μιλλεριτῶν, τὴ γραμμὴ τῶν Smith καὶ White, τὴ γραμμὴ τοῦ «καθημερινοῦ», τὴ γραμμὴ τοῦ «βασιλέως τοῦ βορρά» τὸ 1989, τὴ γραμμὴ τῶν ἐντόμων τοῦ Ἰωήλ καὶ τὴν τρέχουσα διαμάχη. Ἐξὶ παλαιῆς διαμάχες, οἱ ὁποῖες, ὅταν θεωρηθοῦν «γραμμὴ ἐπὶ γραμμῆ», στηρίζουν σαφῶς τὴν ἀλήθεια τῆς πρώτης διαμάχης, ἡ ὁποία παρίσταται στὸ πρωτοποριακὸ διάγραμμα τοῦ 1843. Αὐτὴ δὲ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Ρώμη εἶναι «οἱ λησταὶ τοῦ λαοῦ σου», οἱ ὁποῖοι ὑψώνουν εαυτοὺς, καὶ οἱ ὁποῖοι πίπτουν, καὶ

εδραιώνουν το όραμα.

«Είδα ότι ο πίνακας του 1843 είχε καθοδηγηθεί από το χέρι του Κυρίου και ότι δεν έπρεπε να αλλοιωθεί· ότι οι αριθμοί ήσαν όπως Αυτός τους ήθελε· ότι το χέρι Του ήταν επάνω του και έκρυψε ένα σφάλμα σε μερικούς από τους αριθμούς, ώστε κανείς να μη δύναται να το δει, έως ότου το χέρι Του αποσύρθηκε.» Early Writings, 74.

Το να απορρίπτει κανείς τις αλήθειες επάνω σε εκείνο το διάγραμμα σημαίνει ότι συγχρόνως απορρίπτει την εξουσία του Πνεύματος της Προφητείας, και το διάγραμμα προσδιορίζει ότι είναι η Ρώμη, όχι οι Ηνωμένες Πολιτείες, εκείνη που θεσπίζει «την όρασιν», η οποία είναι η όρασις για την οποία ο Σολομών μάς διδάσκει ότι χωρίς αυτήν «την όρασιν» ο λαός του Θεού θα απολεσθεί.

«Ο Σατανάς... επιδιώκει διαρκώς να εισαγάγει το νόθο—για να απομακρύνει από την αλήθεια. Η ύστατη αυτή απάτη του Σατανά θα είναι να καταστήσει ανενεργή τη μαρτυρία του Πνεύματος του Θεού. “Χωρίς όραμα, ο λαός αφανίζεται” (Παροιμίες 29:18). Ο Σατανάς θα ενεργήσει με επινοητικότητα, με διαφορετικούς τρόπους και μέσω διαφορετικών οργάνων, για να κλονίσει την εμπιστοσύνη του υπολοίπου λαού του Θεού στην αληθινή μαρτυρία.»

«Θα υποκινηθεί ένα μίσος εναντίον των Μαρτυριών, το οποίο είναι σατανικό. Οι ενέργειες του Σατανά θα αποβλέπουν στο να κλονίσουν την πίστη των εκκλησιών σε αυτές, για τον εξής λόγο: ο Σατανάς δεν μπορεί να έχει τόσο απρόσκοπτη οδό για να εισαγάγει τις απάτες του και να δέσει τις ψυχές μέσα στις πλάνες του, εάν οι προειδοποιήσεις και οι επιτιμήσεις και οι συμβουλές του Πνεύματος του Θεού εισακούονται.» Selected Messages, βιβλίο 1, 48.

«Εκείνος που βλέπει κάτω από την επιφάνεια, που διαβάσει τις καρδιές όλων των ανθρώπων, λέγει για εκείνους που έλαβαν μεγάλο φως: “Δεν θλίβονται ούτε μένουν έκθαμβοι εξαιτίας της ηθικής και πνευματικής τους καταστάσεως.” Ναι, εξέλεξαν τις δικές τους οδούς, και η ψυχή τους ευφραίνεται στα βδελύγματά τους. Και εγώ επίσης θα εκλέξω τις πλάνες τους και θα επιφέρω επάνω τους εκείνα που φοβούνται· επειδή, όταν εκάλεσα, κανείς δεν απεκρίθη· όταν ελάλησα, δεν ήκουσαν· αλλά έπραξαν το κακό ενώπιον των οφθαλμών Μου και εξέλεξαν εκείνο στο οποίο δεν ευαρεστήθηκα.” «Ο Θεός θα τους στείλει ενέργεια πλάνης, ώστε να πιστεύσουν το ψεύδος», επειδή δεν εδέχθησαν «την αγάπη της αληθείας, διά να σωθούν», «αλλά ευαρεστήθηκαν στην αδικία.» Ησαΐας 66:3, 4· 2 Θεσσαλονικείς 2:11, 10, 12.

«Ο επουράνιος Διδάσκαλος ερώτησε: “Ποια ισχυρότερη πλάνη μπορεί να εξαπατήσει τον νου από την προσποίηση ότι οικοδομείτε επάνω στο ορθό θεμέλιο και ότι ο Θεός αποδέχεται τα έργα σας, ενώ στην πραγματικότητα εργάζεστε πολλά πράγματα σύμφωνα με την κοσμική πολιτική και αμαρτάνετε εναντίον του Ιεχωβά; Ω, είναι μεγάλη απάτη, μια γοητευτική πλάνη, που κυριεύει τους νούς όταν άνθρωποι που κάποτε γνώρισαν την αλήθεια, εκλαμβάνουν τη μορφή της ευσέβειας αντί του πνεύματος και της δυνάμεώς της· όταν νομίζουν ότι είναι πλούσιοι και επλούτησαν και δεν έχουν ανάγκη ουδενός, ενώ στην πραγματικότητα έχουν ανάγκη των πάντων.”» Testimonies, τόμος 8, 249, 250.